

Ribe, som er bleven reduceret ved Statsforanstaltninger. Jeg har villet yde Ministeren denne Tak, fordi vi ikke siden 1864 have hørt noget fra Ministerbordet, som de ville blive saa glade vedovre i Ribe som det, vi have hørt i dette Møde.

Bluhme: Med Hensyn til de Udtalelser, der faldt fra den ærede Minister vedrørende de Ændringsforslag, jeg har den Ære at stille, skal jeg kun sige, at jeg altsaa haaber paa, at Spørgsmaalet om Havnebetjentenes Lønning vil blive taget op til samlet Behandling i næste Finansaar, eventuelt ved en Lov. Men jeg henstiller dog, at de ikke i Aar miste noget i det Lønningstillæg, som de have, og at dette Lønningstillæg vil vedblive saa længe, indtil deres hele Stilling kan blive ordnet ved Lov. Den ærede Finansminister nikker, og det tager jeg altsaa som en Tilslutning til min Tanke.

Med Hensyn til de andre to Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, og som det ærede Medlem for Slagelse (Lange) ikke lader til at have megen Interesse for at høre noget om, vil jeg kun sige, at jeg beklager, at den ærede Minister ikke ser sig i Stand til at gaa ind paa det Spørgsmaal, som er rejst fra Fanøbeboernes Side. Fanø er en Ø, som er saa stærk i Tilbagegang, til Dels paa Grund af politiske Forhold, at der vel er lige saa megen Grund til at assistere dem, som der er Grund til at assistere den store, mægtige By, som repræsenteres af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Jens Busk). Naar man der har kunnet ofre en Million paa denne udmærkede By — hvad jeg i øvrigt samstemmer med, at man burde gøre —, synes jeg ogsaa nok, at man kunde tage Fanø lidt med og give saa beskedne Bidrag, som behøves for at de kunne slæbe deres Fartøjer paa Land og reparere dem, naar de ere hjemme om Vinteren. Den ærede Minister mente, at det vilde koste en saa betydelig Sum som 50—60,000 Kr., tror jeg, det var. Men Beboerne selv have bedt om et Beløb af indtil 30,000 Kr., om jeg husker ret. Men inden man gik hen og bevilgede noget til den paagældende Sag eller afgjorde noget derom, vilde det være naturligt at høre de sagkyndige, f. Eks. Havneingeniøren i Esbjerg, om, hvorvidt det kunde gøres for en væsentlig billigere Pris. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, om den ærede Ordfører for Finansudvalget vilde gøre lidt af sin Indflydelse gældende i Finansudvalget, for at denne Sag kan blive gjort til

Genstand for Overvejelse. Jeg tror ogsaa, der foreligger et Andragende til Finansudvalget om denne Sag.

Men det er absolut en fejl Antagelse, at der vil behøves saa enorme Summer som dem, den ærede Minister nævnede. Thi et er Uddybningen af Løbet for at fremme Sejladsen — som det lader til, at Fiskerikonulenten har udtalt sig om — et andet er, hvad der skal til, for at de skulle være i Stand til at hale de tomme Fartøjer paa Land, for at de om Vinteren kunne efterse og reparere dem, saa at de selv kunne gøre Arbejdet i Stedet for at maatte foretage en kostbar Udflygt over til Esbjerg. Jeg synes, at der er en væsentlig Forskel paa de to Ting. Fiskerikonulenten udtaler sig angaaende Nødvendigheden af et Sejløb for de Fartøjer, som komme hjem med Ladning, men her er kun Tale om at tage de tomme Fartøjer paa Land. Og som jeg allerede sagde før, Havneingeniøren i Esbjerg vil sætte stor Pris paa, at et saadant Anlæg kommer til Veje; thi det vilde da lette Fiskerihavnen i Esbjerg, hvor man ikke kan overkomme paa den derværende Beding at tage alle de Fartøjer op, som der nu er Tale om. Jeg tror altsaa, at det, saavel for Esbjerg Fiskerihavns Skyld som af Hensyn til Beboerne paa Fanø vil være en rimelig Ting at inødekomme et saa rimeligt Krav, som der her er Tale om, og hvis der i Finansudvalget skulde være nogen Stemning derfor, haaber jeg, at Udvalget vil søge at influere paa Ministeren, saa at denne bl. a. henvender sig til vedkommende sagkyndige og hører nøjagtig, hvad der behøves. Thi naar jeg har stillet Ændringsforslag om 10,000 Kr. som første Bidrag, saa er det, fordi jeg oprigtig talt tror, at dette Anlæg vil kunne gøres brugbart for en 20—25,000 Kr.

Med Hensyn til Fiskerihavnen vil jeg gerne over for den højtærede Minister sige, at selv om man faar en Skagenshavn, og selv om man faar en Hjelpehavn oppe ved Thyborøn, saa er det ikke tilstrækkeligt; thi der er ikke Spørgsmaal om, at det vigtigste Nordøstfiskeri ligger ved Horns Rev, og der ville de fleste strømme til paa den Tid, Fiskeriet finder Sted. Allerede nu søger der dertil henvend 200 Fiskekuttere, som under visse Omstændigheder maa søge ind i Esbjerg Havn. Og det kan ikke hjælpe, at man nu vedtager en Lov om yderligere Laan til Fiskere, for at de kunne bygge større Fiskefartøjer, naar vi ikke samtidig ville ordne det saaledes, at de kunne finde Havn i